اعتراضات فرانسه ادامه خواهد داشت

جلیقه زردها با «خرده نان» مکرون آرام نمی‌شوند

رویکرد

سیدرحیم نعمتی

حمله تروریستی استراسبورگ می‌تواند مسکن کوتاه‌مدتی در ناآرامی‌های یکماهه اخیر باشد اما به طور قطع درمان نیست، بلکه اصرار رئیس جمهور ثروتمندان به برنامه‌های نولیبرالیستی مشکل را عمیق‌تر خواهد کرد و همین نیز مسیری نامعلوم پیش‌روی فرانسه قرار داده است

امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه دوشنبه‌شب گذشته در مقابل دوربین تلویزیون‌ها حاضر شد تا برای نخستین بار بعد از شروع اعتراضات موسوم به جلیقه زردها در یک ماه گذشته، با مردم فرانسه سخن بگوید. آنطور که انتظار می‌رفت، سخنان او تا اندازه زیادی آشتی‌جویانه بود و ضمن پذیرش انگیزه‌های مردم معترض امتیازهای حمایتی خود را برای آرام کردن مردم رو کرد. امتیازهای حمایتی او شامل این موارد می‌شود: افزایش حداقل دستمزد به میزان ۱۰۰ یورو، معافیت مالیاتی از ساعات اضافه‌کار، پرداخت پاداش به کارگران در صورت توان مالی کارفرمایان، معافیت از مالیات مستمری‌بگیران کمتر از ۲۰۰۰ یورو در ماه و انجام یکسری اصلاحات اداری و دولتی. مکرون با گذاشتن این امتیازات روی میز انتظار راضی کردن معترضان و عقب‌نشینی آنها از خیابان‌ها را دارد تا اوضاع دست‌کم به وضعیت یک ماه قبل برگردد، اما به نظر می‌رسد این او است که به دادن این امتیازات عقب نشسته چون حال و هوای این روزهای پاریس را برای خود مساعد نمی‌بیند و شلیک گازهای اشک‌آور در خیابان‌های پاریس برای او دردسرآفرین شده است.

■ رئیس‌جمهور ثروتمندان

مکرون قبل از این امتیازات حاضر شده بود تا در مورد علت اصلی اعتراضات در دو مرحله عقب‌نشینی کند. آن علت افزایش مالیات سوخت به میزان ۶/۵ سنت در هر لیتر گازوییل و ۲/۹ سنت در هر لیتر بنزین بود که صدای قشر متوسط و به خصوص ساکنین در حومه شهرهای بزرگ را درآورد. باید توجه داشت که این قشر به شدت متکی به اتومبیل‌های شخصی خود هستند و توان پرداخت این افزایش مالیات را ندارند و به همین جهت هم جلیقه‌های زرد خود را پوشیدند و جاده‌ها و خیابان‌ها را بسته و با پلیس و نیروهای امنیتی درگیر شدند. دولت مکرون بعد از چهار نفر کشته و هزاران زخمی و بازداشتی حاضر شد این افزایش مالیات را در گام نخست به مدت شش ماه و بعد برای یک سال معلق کند اما این عقب‌نشینی نتیجه نداد و اعتراضات با خشونت بیشتری ادامه پیدا کرد. مکرون که در آن دو گام عقب‌نشینی به نتیجه‌ای نرسیده حاضر شده است گام‌های بیشتری به عقب بردارد اما باید گفت این دست و پا زدن او هم به نتیجه‌ای نرسیده، چراکه جلیقه‌زردها روز سه‌شنبه هم به خیابان آمده و گفته‌اند به اعتراضات خود ادامه می‌دهند. این پاسخ جلیقه‌زردها نشان می‌دهد موضوع افزایش مالیات سوخت و این امتیازات پیشنهادی مکرون رضایت آنها را جلب نکرده و هدف آنها حالا چیزی بیشتر از این موارد است. شعار «مکرون استعفا» در روزهای اخیر بیشتر از دیگر شعارها شنیده می‌شود و به نظر می‌رسد با وجود ریزش تعداد جلیقه‌زردها در یک هفته گذشته اما صفوف آنها هم منسجم‌تر شده و هم اینکه هدف مشخص‌تری را دنبال می‌کنند و آن چیزی نیست جز استعفای رئیس‌جمهوری که به نظر آنها رئیس‌جمهور ثروتمندان (le président des riches) است.

■ نولیبرالیسم مخرب

«رئیس‌جمهور ثروتمندان» لقبی بود که در زمان مبارزات انتخاباتی به مکرون داده شده بود چون مکرون آن موقع به شدت از کاهش مالیات ثروتمندان حمایت می‌کرد و توجیه او هم این بود که مالیات‌های بالا باعث دلسردی ثروتمندان و فرار سرمایه آنها از کشور می‌شود. حالا هم به نظر می‌رسد که او همین نظر را دارد و هر چند حاضر شده است از مواردی مثل مالیات سوخت، افزایش حداقل دستمزد یا معافیت مالیاتی مستمری‌بگیران حمایت کند اما باز حاضر نیست بر سر کاهش مالیات ثروتمندان کوتاه بیاید و حتی به صورت علنی بر این نکته تأکید کرده است. این حمایت آشکار و صریح مکرون از ثروتمندان است که جلیقه‌زردها را به ادامه اعتراضات مصمم کرده تا آنجایی که امتیازات مکرون را بیشتر توهینی به خود قلمداد کرده‌اند. یکی از جلیقه‌زردها به روزنامه میانه‌روی لوموند گفته است: «امانوئل مکرون خرده‌نان به سوی ما پرتاب می‌کند» و دیگری می‌گوید که مکرون منتظر شنبه (یعنی امروز) برای بالا رفتن پرده پنجم اعتراضات باشد. روشن است که مطالبات جلیقه‌زردها از موارد خردی مثل مالیات سوخت یا افزایش حداقل دستمزد بالاتر رفته و حالا آنها شخص رئیس‌جمهور ثروتمندان و سیستمی را هدف گرفته‌اند که تنها کارش حفظ سرمایه و پول ثروتمندان است و با انداختن خرده نان به سمت مردم انتظار رضایت عمومی را دارد. مکرون حتی حالا هم حاضر به کاهش مالیات ثروتمندان نیست مبادا بر این قشر اندک فشاری وارد شود و انتظار دارد با بسته‌های حمایتی مثل افزایش حداقل دستمزد یا معافیت مالیاتی مستمری‌بگیران، مردم راضی شوند.

واقعیت این است که لیبرالیسم اقتصادی او همانند نسخه‌های مشابه در دیگر کشورها آنقدر مخرب است که این بسته‌ها دردی از مردم معترض را دوا نمی‌کند. حداقل دستمزد امسال در فرانسه هزار و ۴۹۸ یورو با کسر مالیات فقط هزار و ۱۵۸ یورو به دست مردم می‌رسد و معلوم است افزایش ۱۰۰ یورویی مشکلی را حل نمی‌کند. امتیازات دیگر مکرون هم وضعیتی مشابه دارد و این در حالی است که فرانسه با ۹ درصد بیکاری و رشد اقتصادی به شدت پایین ۱/۶ درصدی از ضعف مفرط اقتصادی رنج می‌برد. نکته جالب اینجاست که حتی بانک مرکزی فرانسه رشد اقتصادی برای سه ماهه پایانی سال میلادی را از چهار دهم درصد به دو دهم درصد کاهش داده است، میزانی که تا هشت دهم درصد پیش‌بینی شده فاصله زیادی دارد. این شرایط اقتصادی است که باعث می‌شود جلیقه‌زردها امتیازات حمایتی دولت را در حد خرده‌نانی ببینند که از طرف مکرون پرت می‌شود و این کار او را تحمل نمی‌کنند.

■ مسیر نامعلوم

ژان لوک ملنشون، رهبر حزب چپ‌گرای فرانسه بعد از سخنرانی مکرون گفت اعتراضات جلیقه‌زردها ادامه می‌یابد، چراکه مکرون هیچ اشاره‌ای به بیکاری، کارگران پاره‌وقت، وضعیت بازنشستگان و دانشجویان نکرد و «این مردم عادی هستند که هزینه تقاضاهای ارائه شده از سوی مکرون را خواهند پرداخت و ثروتمندان چیزی پرداخت نمی‌کنند.» این نگرش با اعلام سه‌شنبه بعد از سخنرانی مکرون به عنوان «سه‌شنبه سیاه» همخوانی دارد که از سوی جلیقه‌زردها اعلام شد و نشان داد ماجرا با امتیازات حمایتی مکرون تمام نشده است. حالا مسئله این است که مسیر در پیش رو چه خواهد بود. معلوم است که مکرون به واسطه اساس نولیبرالیستی خود حاضر نخواهد شد در قبال حفاظت از جیب و سرمایه ثروتمندان کوتاه بیاید اما سرکوب یک ماه اخیر دست‌کم به او کمکی نکرده است. در این میان، حمله تروریستی سه‌شنبه شب یا ۲۴ ساعت بعد نطق تلویزیونی مکرون می‌تواند هدیه آسمانی به او برای رفع و رجوع کردن مشکل جلیقه‌زردها باشد! این حمله مرگبار در بازار کریسمس شهر استراسبورگ اتفاق افتاد که سه کشته و ۱۲ زخمی داشته که وضعیت شش زخمی وخیم گزارش شده است. فرار عامل ۲۹ ساله حمله پرسش‌های جدی در مورد علت این حمله را برانگیخته است به خصوص که او برای نیروهای پلیس و امنیتی فرد شناخته شده‌ای بود و حتی قرار بود صبح همین روز توسط نیروهای پلیس و به دلیل جرم دیگری بازداشت شود. در هر صورت، این حمله تروریستی یا حملات احتمالی بعد از این می‌تواند راه نجاتی دست‌کم موقتی برای مکرون ایجاد کند تا با برانگیختن احساسات عمومی افکار عمومی را به سوی موضوعاتی مثل انسجام و وحدت ملی یا مبارزه با تروریسم منحرف کند. این الگویی است که بارها قبل از این در فرانسه و دیگر کشورها اجرا شده است اما معلوم نیست که مشکل مکرون را در وضعیت فعلی حل کند. باید توجه داشت که حتی برآورده کردن امتیازات حمایتی او نیز محل شک و تردید است چون با وجود کسری بودجه ۲/۵ درصدی معلوم نیست او از کجا منبع مالی لازم را برای انجام این امتیازات حمایتی فراهم خواهد کرد؟ ژرار درمنن، وزیر بودجه فرانسه روز بعد از نطق مکرون در مجلس ملی فرانسه حاضر شد و به نمایندگان گفت وعده‌های مکرون حدود ۱۰ میلیارد یورو هزینه روی دست دولت می‌گذارد که باعث می‌شود کسری بودجه سال آینده میلادی به ۳/۴ درصد برسد، یعنی بیش از میزان ۳ درصد مجاز اتحادیه اروپا. این میزان از کسری بودجه با توجه به رشد کم اقتصادی بار سنگینی را بر دوش دولت می‌گذارد و می‌توان انتظار داشت مکرون از یکسو نتواند به وعده‌های حمایتی خود عمل کند و از سوی دیگر نتواند تا پایان سال آینده طاقت بیاورد و از افزایش مالیات سوخت خودداری کند. گذشته از این نرخ بالای بیکاری از عمده مسائلی است که به قول ملنشون بخشی از جلیقه‌زردها را به خیابان آورده اما این موضوع جایی در امتیازات حمایتی مکرون نداشت و نمی‌توان انتظار کاهشی در نرخ آن را داشت مگر اینکه فشارهای اقتصادی باعث افزایش این نرخ در سال آینده میلادی نشود. در هر صورت، حمله تروریستی استراسبورگ می‌تواند مسکن کوتاه‌مدتی در ناآرامی‌های یکماهه اخیر باشد اما به طور قطع درمان نیست، بلکه اصرار رئیس‌جمهور ثروتمندان به برنامه‌های نولیبرالیستی مشکل را عمیق‌تر خواهد کرد و همین نیز مسیری نامعلوم پیش‌روی فرانسه قرار داده است.

پایان توهم امریکایی ادغام چین در ترتیبات جهانی

دورنما

سجاد مرادی کلارده

تقابل میان چین و امریکا پس از به قدرت رسیدن دونالد ترامپ در کاخ سفید رو به فزونی گذاشته است. تنش بین این دو کشور که دامنه آن از جنگ اقتصادی تا رقابت‌های امنیتی و ژئوپلتیک در حال گسترش است، در پی صدور قرار بازداشت منگ وانژو معاون شرکت هوآوی در کانادا بالا گرفته است. وی از طرف دولت امریکا متهم به دور زدن تحریم‌های ایران و مخفی نگه‌داشتن ارتباط هوآوی با شرکت دیگری که سعی در فروش تجهیزات به ایران بوده، است. در پاسخ به این اقدام، معاون وزیر امور خارجه چین در دیدار با سفیر امریکا در پکن اعلام کرد کشورش مبتنی بر اقدامات امریکا در مورد این موضوع تصمیم خواهد گرفت. این اقدام که در ادامه وضع تعرفه‌های سنگین بر کالاهای چینی و نیز گسترش نفوذ در حیاط خلوت چین صورت می‌گیرد، نشانگر روند رو به افزایش تنش در روابط دو طرف است.

به طور کلی امریکا در دهه‌های گذشته با روش‌هایی مختلف بر آن بوده چین را در حوزه‌های مختلف سیاست خارجی و سیاست‌های اقتصادی بین‌المللی به سمت عمل‌گرایی سوق دهد. با پایان جنگ سرد و فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، نظام بین‌الملل دستخوش تغییر شد و دشمن مشترک دو کشور یعنی شوروی از میان رفت. الگوی روابط دو کشور در این دوره را می‌توان «همکاری اقتصادی و رقابت استراتژیک» ارزیابی کرد که مبتنی بر همکاری و رقابت توأمان بوده است. در قالب این الگو، دو کشور در حوزه‌های وسیعی با محوریت اقتصاد وارد همکاری شدند و در حوزه امنیت بین‌الملل با یکدیگر به رقابت پرداختند. در عین حال، این ایده در اندیشه سیاستگذاران امریکایی شکل گرفت که با حمایت از قدرت اقتصادی چین و ادغام این کشور در سازوکارهای سیاسی و اقتصادی بین‌المللی، رفتار خارجی این کشور تعدیل شده و نظم موجود تک‌قطبی را خواهد پذیرفت. چنین مسئله‌ای نه تنها محقق نشد بلکه رویکردهای چین به ویژه در یک دهه اخیر نشان از تهاجمی شدن سیاست‌های چین و حتی داعیه ابرقدرتی این کشور دارد.

چین که طی دهه‌ها بر مبنای راهبرد بقا و تمرکز بر داخل به روابط خارجی خود می‌نگریست، اکنون استراتژی مبتنی بر تولید ثروت و ارتقای جایگاه با درک واقعیات در هر دو حیطه داخلی و بین‌المللی را در دستور کار دارد. در چارچوب این استراتژی، سیاست خارجی چین اهدافی را دنبال می‌کند که معطوف به تولید ثروت در داخل و بهبود شرایط زیستی است

چین که طی دهه‌ها بر مبنای راهبرد بقا و تمرکز بر داخل به روابط خارجی خود می‌نگریست، اکنون استراتژی مبتنی بر تولید ثروت و ارتقای جایگاه با درک واقعیات در هر دو حیطه داخلی و بین‌المللی را در دستور کار دارد. در چارچوب این استراتژی، سیاست خارجی چین اهدافی را دنبال می‌کند که معطوف به تولید ثروت در داخل و بهبود شرایط زیستی است. چین در حوزه‌های داخلی در قالب طرحی عملی در پی مبارزه با فساد مالی و اقتصادی است. این کشور در حال افزایش توانایی و نوسازی ارتش خویش است. موضوع ارتقای قابلیت‌های تسلیحاتی به ویژه هسته‌ای و نیز مدرنیزاسیون نظامی چین در گزارش‌های پنتاگون نگران کننده ارزیابی شده است. این موضوع به تبع خود، منجر به ارتقای جایگاه جهانی چین به عنوان بازتاب تغییر در توزیع قدرت مادی در ساختار نظام بین‌الملل نیز شده است. اکنون چین به عنوان دومین اقتصاد بزرگ جهان و نیز بزرگ‌ترین کشور تجاری جهان مطرح است. حجم تولید ناخالص داخلی چین در رتبه دوم پس از امریکا قرار دارد، اما بسیاری جلو زدن چین از امریکا در تولید ناخالص داخلی را در آینده نزدیک محتمل می‌دانند. در عین حال پکن سیاست خارجی اقتصادمحور خود را با چندجانبه‌گرایی توأم کرده است. چین در سال ۲۰۱۵ به بانک ترمیم و توسعه اروپایی پیوست و بانک سرمایه‌گذاری زیرساختی آسیایی را تأسیس کرد. روند پیشرفت‌های اقتصادی چین موجب شد تا صندوق بین‌المللی پول، ارز چین را به سبد ارزهای جهانی افزود.

در طرف دیگر، امریکای ترامپ درگیر رقابت امنیتی با چین شده است. ترامپ در سند «استراتژی امنیت ملی امریکا ۲۰۱۸» که طرحی نظام‌مند از سیاست‌ها و راهبردهای این کشور است و اعمال نفوذ امریکا را به صورت امری موجه نمایش داده است، از چین به عنوان تهدید و در واقع کشوری که در نقطه مقابل ارزش‌ها و منافع امریکا قرار دارد، یاد می‌کند. برای مقابله با این روند نیز ترامپ نفوذ حداکثری امریکا در مناطق مختلف از راه تشویق کشورها برای ورود به ائتلاف با امریکا را مطرح نمود که در واقع بر همان الگوی رئالیستی مبتنی بر تلاش برای کاهش ابزار قدرت رقبا و افزایش قدرت خویش در مناطق مختلف تأکید دارد.

در همین راستا امریکا و چین در سال‌های اخیر در مناطق عمده‌ای نظیر آسیای مرکزی، هند - آرام (Indo - Pacific) و شرق آسیا (Asia- P- cific) درگیر تنش هستند. چین در آسیای مرکزی درگیر ابتکار راه ابریشم جدید است، در حالی که امریکا از طرح آسیای مرکزی بزرگ حمایت می‌کند که در پی از بین بردن نفوذ روسیه و چین در این منطقه است. در منطقه هند - آرام، چین به عنوان رقیب اصلی امریکا تعریف شده است که سعی دارد با انجام سرمایه‌گذاری‌های کلان، زیرساخت‌های اقتصادی دولت‌های این منطقه را به دست گیرد. در مقابل، امریکا با تکیه بر بحران کره شمالی حضور خود را گسترش داده و از کشورهای متحد خود نظیر ژاپن، کره جنوبی، استرالیا، زلاندنو، هند، فیلیپین و تایلند حمایت می‌کند. حمایت‌های امریکا از این متحدان، آشکارا در تضاد با منافع پکن برای تعمیق نفوذ بیشتر در این منطقه قرار دارد.

مسئله فوق یادآور الگوی نظم تک‌قطبی - چندقطبی ساموئل هانتینگتون در دهه ۱۹۹۰ است. هانتینگتون معتقد بود در سیستم سیاست بین‌المللی، گر چه امریکا تنها کشوری است که در تمامی زمینه‌ها از برتری برخوردار است، اما در سطح دوم این سیستم قدرت‌های عمده منطقه‌ای قرار دارند که در منطقه خود برجسته هستند اما نمی‌توانند همانند امریکا منافع خود را در سراسر جهان گسترش دهند. از نظر هانتینگتون، امریکا در راستای ایجاد چالش برای این قدرت‌های منطقه‌ای، باید از قدرت‌های درجه دوم مناطق مختلف که منافع آنها معمولاً با منافع قدرت‌های درجه اول منطقه‌ای در تضاد قرار دارد حمایت کند. چنین منطقی، حمایت‌های امریکا از ژاپن در منطقه شرق آسیا و هند در منطقه هند - آرام را توجیه می‌کند، اما در حال حاضر اوضاع متفاوت از قبل است و چنانچه گفته شد چین بیش از اینکه خود را قدرتی منطقه‌ای به حساب آورد، داعیه ابرقدرتی دارد.

مسئله‌ای که در این بین برای ترامپ چالش‌برانگیز تلقی می‌شود، عدم استنباط مشترک با اروپا در برخورد با چین است. تلاش‌های اتحادیه اروپا برای درگیر نمودن و ادغام چین در ساختارهای بین‌المللی نه به منظور کاهش قدرت پکن، بلکه به گونه‌ای مسالمت‌آمیز بوده است. بر این اساس، اروپا در قبال ظهور چین همواره درصدد فراهم آوردن زمینه‌های ورود چین به نهادهای بین‌المللی از جمله سازمان تجارت جهانی بوده است. اروپا در قالب این رویکرد اهداف مهمی را در نظر دارد که برخی از آنها را استفاده از بازارهای داخلی وسیع چین، افزایش روندهای چندجانبه‌گرایی در مقابل هژمونی امریکا، بهره‌گیری از نفوذ سیاسی چین برای کنترل امریکا و روسیه در عرصه‌های بین‌المللی و نیز تبدیل چین به عضو مؤثر و کارآمد اقتصادی و سیاسی نظام بین‌الملل تعریف می‌کند. بر این اساس همگرایی اروپا و چین در شرایط کنونی یکی از گزینه‌های مطرح در مقابل امریکاست؛ فدریکا موگرینی مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در دیدار ژوئن ۲۰۱۸ با وزیر خارجه چین در بروکسل با خاطرنشان ساختن شرایط آشفتگی ژئوپلتیکی جهان، همکاری مشترک اروپا و چین را دارای اهمیتی دوچندان ارزیابی کرد. در مجموع از طرفی امریکا اکنون بیش از هر چیز با رویکردهای تهاجمی چین مواجه است که در بیشتر حوزه‌های اقتصادی و امنیتی سعی در افزایش قدرت خویش دارد و از طرف دیگر به نظر می‌رسد سیاست‌های ملی‌گرایانه ترامپ که موجب ایجاد فاصله بین امریکا و اروپا شده است چین را در اتخاذ سیاست‌های روند جسورتر می‌کند.

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری کرج
سازمان مدیریت حمل و نقل و بار و مسافر

سازمان مدیریت حمل و نقل بار و مسافر شهرداری کرج در نظر دارد با توجه به مجوزهای ماخوذه جهت موارد ذیل را برای مدت یک سال از طریق مناقصه عمومی به شرکت های صلاحیت دار واگذار نماید.

لذا متقاضیان می توانند ظرف مدت ۱۰ روز کاری از تاریخ ۱۳۹۷/۹/۲۵ جهت دریافت اسناد مناقصه و ارائه پیشنهاد ات خود با در نظر گرفتن شرایط عمومی - خصوصی و شرایط ذیل به دبیرخانه سازمان واقع در کرج، میدان استاندارد، بعداز موسسه استاندارد، ساختمان مرکزی مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۲۸۰۰۸۴۳-۰۲۶ تماس حاصل نمایند.

- واریز مبلغ ۳۰۰/۰۰۰ ریال به حساب شماره ۷۰۰۳۰۷۴۴۴۴۸ نزد بانک شهر به نام سازمان بابت خرید هر یک اسناد
- محل فروش اسناد مناقصه: امور قراردادها
- محل تحویل اسناد مناقصه: دبیرخانه سازمان
- آخرین مهلت قبول پیشنهادات: روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۷/۱۰/۵
- هزینه نشر آگهی ها بر عهده برنده مناقصه خواهد بود.
- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج است.

ردیف	موضوع مناقصه	تعداد	سپرده شرکت در مناقصه (ریال)	تضمین حسن انجام معامله (ریال)	توضیحات
۱	تامین و مدیریت نیروی انسانی	۱۳۷ نفر	۳/۴۸۵/۰۰۰/۰۰۰	۱۰٪ مبلغ کل قرارداد	شرکت های دارای مجوز و صلاحیت دار
۲	تامین و مدیریت نیروی نگهبان	۶۱ نفر	۱/۶۸۵/۰۰۰/۰۰۰	۱۰٪ مبلغ کل قرارداد	شرکت های دارای مجوز و صلاحیت دار

رئیس سازمان حمل و نقل بار و مسافر شهرداری کرج - مجید استاد کاظمی

فرم اشتراک روزنامه جوان

ویژه تهران

۱. مبلغ اشتراک را براساس جدول راهنمای مندرج به حساب سیبا ۰۱۰۵۹۵۲۳۰۴۰۰۷ بانک ملی شعبه میدان فردوسی به نام شرکت پیام آوران نشر روز واریز نمائید.
۲. فرم پر شده اشتراک را به همراه اصل فیش بانکی به وسیله پست سفارشی به دفتر امور مشترکین روزنامه ارسال نمائید.
۳. ارسال نشریه پس از رسیدن فیش و فرم اشتراک از اول و شانزدهم هر ماه آغاز می‌شود.
۴. لطفا کپی رسید بانکی را تا پایان مدت اشتراک نزد خود نگه دارید.
۵. در صورت تغییر نشانی در اسرع وقت امور مشترکین را مطلع فرمائید.

نام: ..... نام و نام خانوادگی: ..... تلفن تماس: .....
نام شرکت یا موسسه: ..... کدپستی الزامی است: .....
نشانی: .....

هزینه اشتراک روزنامه (مبالغ به ریال) می‌باشد.

سه ماهه	۶ ماهه	نه ماهه	یکساله
۴۱۲/۵۰۰	۸۲۵/۰۰۰	۱/۲۳۷/۵۰۰	۱/۶۵۰/۰۰۰

توضیح: ایثارگران (خانواده معظم شهدا، جانبازان عزیز و آزادگان سرافراز) از تخفیف ویژه ۲۰٪ بهره‌مند می‌شوند.
آدرس: خیابان میرزای شیرازی، نرسیده به خیابان شهید مطهری، خیابان پانزدهم، پلاک ۴۴، طبقه دوم
تلفن: ۸۸۳۴۱۶۵۴ نمابر: ۸۸۳۴۱۶۵۰